

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicolai Mazzotta theologia moralis

omnem rem moralem absolutissime complectens

Mazzotta, Nicolò

Augustae Vindelicorum & Cracoviae, 1756

Caput I. Quæ sint Qualitates bonæ Confessionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41004

Item, si habeas venialia plene deliberata, aut alia femiplena, potes tantum proponere vitare priora, cum hoc sit moraliter possibile, & circa posteriora, si ea sola habeas, sufficit proponere diligentiam pro iis saltem minorandis, quantum humano modo fieri potest: Suarez d. 4. l. 3. Cæterum quodcunque sit tale propositum, debet etiam esse firmum, & efficax saltem respectu unius ex venialibus, quæ exponuntur in confessione; ideoque etiam respectu illius debet esse propositum fugiendi occasionem proximas; quia secus non censeris vere, & sincere proponere illud cavere: Croix n. 914. & alii contra Con. Laym. Tamb. An autem propositum circa venialia debeat esse formale, & expressum, an vero sufficiat virtuale, & implicitum, pendet ex doctrina dicta §. antec.

Dubium est, An habens solum venialia debeat non solum habere propositum circa illa modo explicato, sed etiam propositum cavendi imposterum mortalia? Negat Gob. n. 216. quia hanc necessitatem nulla lex tunc indicat; sed forte requiritur, inquit Croix n. 906. quia, qui suscipit Sacramentum pœnitentiæ, suscipit gratiam, quæ est forma amicitiae divinæ de se perpetuæ: ergo vult servare deinceps omnia ejus præcepta obligantia sub mortali, quod est saltem virtualiter velle cavere mortalia,

QUÆSTIO IV.

De Oris Confessione.

ORIS confessio, uti appellatur à Florentino, est *Externa, ac sensibilis accusatio proprii peccati in ordine ad absolutionem Sacramentalem accipiendam.* Sexdecim habet qualitates hic breviter explicandas, ut inde ad plures difficultates enotandas descendamus.

CAPUT I.

Quæ sint qualitates bonæ Confessionis?

SIT Simplex, Humilis Confessio, Pura, Fidelis, Atque Frequens, Nuda, & Discreta, Libens, Verecunda, Integra, Secreta, & Lacrymabilis, Accelerata, Fortis, & Accusans, & sit parere Parata.

X 2

I. Sim-

I. *Simplex*; Ita ut nihil non necessarium, vel impertinens admisceat. Si autem addantur superflua, non reditur invalida, modo Confessarius judicare possit de peccatis.

II. *Humilis*; Ideoque aperto capite, & flexis genibus; quorum unum, si sine rationabili causa omittatur, est veniale: Escob. & alii. Huc etiam spectat, ut deponatur gladius, nisi sit Eques Melitensis, aut Teutonicus, qui merito gestant gladium etiam in Communione, eo quod profitentur miliciam pro tuenda Fide: Joan. Sanch. d. 45.

III. *Pura*, Ex intentione scilicet habendi remissionem peccatorum per Sacramentum, ideoque vocatur confessio Sacramentalis, cum talis intentio sit de essentia. Hinc, si veluti historice narres propria peccata confessario, vel ad petendum ab eo consilium, non valet: valeret autem, si deinde ex corde adderes, *De his enarratis me accuso*; Croix n. 1941. Si autem confitearis ex fine venialiter malo vanæ gloriæ, puta ut censearis pius Sodalitis, ut placeas Magistro, &c. valet, modo adfit dolor de aliis peccatis, quia illud veniale nec pugnet cum tali dolore, nec cum Sacramento: Lug. Dicastil. aliique contra Sylv.

IV. *Fidelis*, Hoc est vera, & sincera, ita ut nec taceat mortale, quod scit, se commisisse, nec asserat, quod scit, se non commisisse; & dicat certa pro certis, dubia pro dubiis, de qua re fusius infra.

V. *Frequens*, Non quidem ex præcepto, sed ex consilio, ut, qui frequenter peccat, frequenter confiteatur; &, si non habeat, nisi quæ jam confessus est, iterum cum novo dolore subicere potest ea clavibus ad novam remissionem: Bon. Nav. Fil. Suar.

VI. *Nuda*, Non verborum fuco ornata, ac palliata; sed ita, ut Confessarius intelligat, & judicet, an mortalia, an venialia sint, quæ dicis, &c. Hinc etiam, si de industria confitearis mortale Confessario ignorantis, furdastro, &c. ita ut bene intelligat, confessio est sacrilega; secus, si bona fide: Cajet & alii.

VII. *Discreta*, Id est prudens, & cauta, ita ut peccata præsertim carnalia pudicis verbis, & cum solis circumstantiis necessariis dicantur; nec nominentur complices: sed, si opus est, tantum eorum status.

VIII

VIII. *Libens*, Seu sponte dicens peccata: si autem ex metu, aut importunis precibus traharis invitus, sed confitearis cum debito dolore, &c. valet, quia habet requisita. Si vero proposuisti quædam mortalia non fateri, quæ tamen prudens Confessarius de ore extraxit, debes fateri etiam illud propositum, utpote novum peccatum: Henr. Fagund. & alii.

IX. *Verecunda*, Id est non proterva per modum jactantiæ, sed cum erubescencia, & humili recognitione proprii peccati, tribuendo sibi culpam, non aliis.

X. *Integra*, Formaliter, & materialiter, ita ut exponatur omnis materia necessaria; quod si fieri nequeat, sit integra saltem formaliter, ita ut exponatur, quod sufficit ad valorem, & fructum Sacramenti; de qua re fusius infra.

XI. *Secreta*, Ad aurem solius Confessarii. Valida tamen, & Sacramentalis est, si fiat per interpretem, vel aliis etiam audientibus, ex Trid. *sess. 14. c. 5.* Uti etiam, si ex necessitate fiat nutibus, aliisque signis, aut scripto: extra vero necessitatem, Sylvius putat, non valere, quia à Florent. exigitur *Oris Confessio*, & ita servat communis usus Ecclesiæ; sed probabiliter Scot. Vasq. Laym. Dian. & alii putant, non esse mortale, si ob magnam verecundiam, scripto, nutu, aliove signo confitearis; quia consuetudo confitendi ore non obligat tam graviter in hoc casu. Essentialiter tamen requiritur, ut fiat Confessario præsentem; quia Clem. VIII. ann. 1602. damnavit hanc Proposit. *Licitum est per literas, aut internuncium Confessario absenti peccata sua Sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere;* vetuitque sub excommunicatione reservata, ne in illo casu id deducatur in praxim. Ex quo etiam inferunt Doctores communiter, talem confessionem non solum illicitam, sed & invalidam fore; quia secus in casu extremæ necessitatis deberet licere; & rursus hanc damnationem intelligi etiam in sensu divisivo, ita ut neque liceat confessio in absentia, quamvis deinde absolutio detur in præsentia, neque liceat absolutio in absentia, quamvis confessio facta fuerit in præsentia; ut postea declaravit Paul. V. ann. 1605. nec Suarez oppositum docuit, ut falso ei appingitur; sed tantum dixit, posse moribundum absolvi, si testis dicat, illum antea absolutionem petivisse; ut dicam infra. Cæterum, si per

litteras miseris peccata tua confessario, qui ea legerit, & postea in praesentia addas, *Me accuso de peccatis, quae tibi scripsi*, valet, & licet; quia moraliter repetis confessionem in praesentia; & à fortiori valet, si praesens das scriptum legendum confessario, addens postea, *De his me accuso*; modo id fiat ex rationabili causa: Lugo, Arriag. Pal. Gob. & alii.

XII. *Lacrymabilis*. Hoc est, ut dolor cordis fiat sensibilis, & aliquo pacto manifestus Confessario, quod sufficienter habetur per tumorem pectoris, aliudve signum externum, vel per ipsam humilem confessionem peccati.

XIII. *Accelerata*, Seu non diu dilata post commissum peccatum, quod tamen est consilii, non praeepti.

XIV. *Fortis*, Vincens nempe omnem repugnantiam; quae sui victoria est quid intrinsecum tali Sacramento, ideoque nemo excusatur à manifestanda sua turpitudine confessario. Obtinetur autem haec victoria recogitatione futurae quietis conscientiae, salutis animae, &c. juxta illud Tertul. *Pereat pudor, ne pereat anima*: item sigilli inviolabilis Confessarii, & quod is multa tuis sceleriora frequenter audit, & quod te magis diligat in Domino, & apud se gaudeat de tua victoria, &c.

XV. *Accusans*, Ita ut non se excuset, quasi non sit in culpa eorum, quae fecit.

XVI. *Parere parata*, Confessario imponenti poenitentiam, remedia, aliasque obligationes, de quibus infra.

Inferens ex dictis, aliquas harum conditionum esse ad melius esse, ut ait D. Thomas. *In Suppl.* qu. 9. a. 4. alias esse necessarias, praesertim, quod sit Fidelis, Integra, Sacramentalis, & Sensibilis Confessario, ut fufius dicetur infra.

C A P U T II.

Quae sit materia Confessionis sufficiens quidem, sed libera?

I. CERTUM ex Trid. *sess.* 24. *c.* 4. materiam sufficientem confessionis esse sola peccata fidelium; ideoque nec censuræ sunt materia absolutionis Sacramentalis, quamvis huic praemitti debeat earum absolutio, juxta dicenda d. 2. nec sunt imperfectiones morales, utpote, quae, per se loquendo, non sunt contra pra-